

PÁ 25. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Přečti 78. kapitolu „Ukřižování“ (DA 741–757; TV 476–486) a 79. kapitolu „Význam Ježíšovy oběti“ (DA 758–764; TV 487–491) v knize Touha věků.

Profesor Jiří Moskala vysvětluje povahu předadventního soudu následovně: Bůh „není u soudu proto, aby vystavil všechny mé hříchy jako ve výkladní skříni. Naopak, v první řadě poukáže na svou úžasnou proměňující a mocnou milost. Potom před celým vesmírem jako věrný Svědek mého života vysvětlí moje postoje vůči Bohu, moje vnitřní pohnutky, moje uvažování, moje skutky, moje sklony a směřování mého života. To vše vyjeví. Ježíš dosvědčí, že jsem udělal mnoho chyb a že jsem přestoupil jeho svatý zákon. Zároveň však vydá svědectví o tom, že jsem činil pokání, prosil jsem o odpuštění a že mě jeho milost změnila. Potom prohlásí: „Moje krev je dostatečná pro hříšníka Moskalu. Ve svém životě směřoval ke mně, je laskavý ke mně i k lidem, koná nesobecky, dá se mu důvěřovat, je mým dobrým a věrným služebníkem.““ („Toward a Biblical Theology of God’s Judgment: A Celebration of the Cross in Seven Phases of Divine Universal Judgment“, Journal of the Adventist Theological Society 15, Spring 2004: s. 155)

„Pro vykoupené stejně jako pro nepadlé bytosti bude Kristův kříž předmětem hloubání i radosti. Ukáže se, že sláva, která vyzařuje z Ježíšovy tváře, je slávou obětavé lásky. Ve světle Golgoty všichni pochopí, že zákon lásky, která zapírá sama sebe, je zákonem života na zemi i v nebi. Láska, která „nehledá svůj prospěch“, pochází od Boha. V tichém a pokorném Kristu se zjevil Bůh, jenž přebývá ve světle, k němuž se nikdo nemůže přiblížit.“ (DA 19.20; TV 9)

Otázky k rozhovoru

1. Lidé měli vždy sklony nabízet Bohu různé druhy obětí jako výměnu za odpuštění nebo spasení. Někteří nabízejí Bohu skutky pokání (například dlouhé poutě), jiní nabízejí život naplněný službou nebo život v odříkání. Jak bychom měli takové jednání vnímat ve světle Ježíšovy oběti a prohlášení Písma, že kříž přinesl konec všem obětem (Da 9,27; Žd 10,18)?

2. Jaká je role sebeobětování v životě věřícího? Co měl Ježíš na mysli, když řekl, že máme vzít svůj kříž a následovat ho (Mt 16,24)? Jak chápat slova apoštola Pavla, když řekl, že máme obětovat naše těla „jako živou, svatou, Bohu milou oběť“ (Ř 12,1)? Jaký je vztah mezi výzvou Ježíše (Mt 16,24), Pavla (Ř 12,1) a textem Žd 13,15.16?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✦ Texty na tento týden - Žd 9:19–22; Ef 3:14–19; Žd 7:26–28; 10:9–12; 9:22–28; Ř 3:21–26

✦ Základní verš

„Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“ (Žd 10:14)

Myšlenka, že by člověk, který byl shledán vinným a byl popraven na kříži, měl být uctíván jako Bůh, byla pro starověké uvažování urážející. Ojedinelé zmínky o kříži v římské literatuře jsou svědectvím o odporu k této myšlence. Pro Židy to bylo stejné – ve Starém zákoně je psáno: „... ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem“ (Dt 21,23).

Mezi motivy křesťanských kreseb v katakombách nacházíme páva (pravděpodobně symbol nesmrtnosti), holubici, vítěznou palmovou ratolest a rybu. Později se objevují další témata: Noemova archa, Abraham obětující berana namísto Izáka, Daniel v jámě se lvy, Jonáš v břiše velryby, pastýř nesoucí jehňátko nebo zobrazení zázraků jako uzdravení ochrnutého či vzkříšení Lazara. To vše byly symboly záchrany, vítězství a péče. Kříž však vyjadřoval porážku a hanbu. Přesto se však právě kříž stal znakem křesťanství. Pavel dokonce označil evangelium jako „slovo o kříži“ (1K 1,18).

Tento týden se podíváme na symbol kříže, jak o něm hovoří list Židům.

✦ Osnova lekce:

Devátá lecke našeho uvažování nad listem Židům se zaměřuje na význam Kristova kříže ve světle starozákonních rituálních obětí. Uvidíme v ní, jaký byl původní smysl obětí, jak se tato myšlenka projevila v tom, co pro nás udělal Ježíš, a co z toho pro nás plyne.

- Žd 9:19–22: Proč je oběť tak důležitá (neděle)
- Ef 3:14–19: Oběti jako prostředek k pochopení Kristova poslání (pondělí)
- Žd 7:26–28; 10,9–12: Ježíšova dokonalá oběť (úterý)
- Žd 9:22–28: Kristova oběť a očistění člověka od hříchu (středa)
- Ř 3:21–26: Kristova oběť a „očistění“ Božího jména (čtvrtek)

NE 20. února – DŮLEŽITOST OBĚTÍ

Žd 9:19-22 „¹⁹Když Mojžíš všemu lidu oznámil všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, červenou vlnu s yzopem a pokropil knihu Zákona i všechny lid. A řekl jim: ²⁰„Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh.“ ²¹Podobně pokropil krví i stánek a všechno bohoslužebné náčiní. ²²Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění.“

Žd 9:15 „Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykoupení z hříchů, spáchaných za první smlouvy.“

Gn 15:6-21 „⁶Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“ ⁸Abram odvětil: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“ ⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a veliká temnota. ¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jménem. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpálenými kusy prošla ohnivá pochodně. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu, ¹⁹zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců, ²⁰Chetejců, Perizejců a Refajců, ²¹Emorejců, Kenaanců, Girdašejců a Jebúsejců.““

Jr 34:8-22 „Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když král Sidkijáš uzavřel s veškerým lidem v Jeruzalémě smlouvu o vyhlášení svobody: ⁹ „Každý ať propustí svého hebrejského otroka a každý svou hebrejskou otrokyni na svobodu, aby nikdo z Judejců neotročil svému bratru.“ ¹⁰ Všechni velmožové i všechen lid, kteří přistoupili k smlouvě, uposlechli a každý propustil svého otroka i svou otrokyni na svobodu, takže jim už nesloužili. Uposlechli a propustili je. ¹¹ Ale potom zas obrátili a donutili k návratu otroky a otrokyně, které propustili na svobodu. Podmanili si je opět za otroky a otrokyně. ¹² I stalo se od Hospodina k Jeremjášovi slovo Hospodinovo. ¹³ „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem uzavřel smlouvu s vašími otci v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z domu otroctví: ¹⁴ „Koncem sedmého roku propustíte každý svého hebrejského bratra, který se ti prodal. Bude ti sloužit šest let a pak ho propustíš od sebe na svobodu.“ Ale vaši otcové mě neposlechli a nenaklonili ucho. ¹⁵ Vy jste dnes obrátili a učinili jste, co je správné v mých očích, když jste každý vyhlásil svému bližnímu volnost. Smlouvu jste uzavřeli přede mnou v domě, který se nazývá mým jménem. ¹⁶ Ale pak jste opět obrátili a já mě jméno jste znesvětili. Donutili jste k návratu každý svého otroka a otrokyni, které jste propustili na svobodu. Podmanili jste si je opět, aby byli vašimi otroky a otrokyněmi. ¹⁷ Proto Hospodin praví toto: Protože jste mě neuposlechli a nevyhlásili každý svobodu svému bratru a bližnímu, hle, vyhláším proti vám, je výrok Hospodinův, volnost meči, moru a hladu. Učiním vás obrazem hrůzy pro všechna království země. ¹⁸ Vydam muž, kteří přestupují mou smlouvu, kteří neplní slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli. Rozřali býčka na dvě poloviny a prošli mezi jeho díly. ¹⁹ Velmožové judští i velmožové jeruzalémští, dvořané i kněží a všechen lid země prošli mezi díly býčka. ²⁰ Vydam je do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život. Jejich mrtvoly budou za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu. ²¹ Sidkijáše, krále judského, a jeho velmože vydam do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život, do rukou vojska babylónského krále, které od vás odtáhlo. ²² Hle, dám příkaz, je výrok Hospodinův, a přivede je zpět na toto město. Budou proti němu bojovat, dobudou je a vypálí je. Z judských měst učiním zpusťšený kraj, budou bez obyvatele.““

Žd 9:25-26 „²⁵ Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; ²⁶ jinak by musel trpět mnohokrát až založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hříchy.““

Ř 3:21-26 „²¹ Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²² Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: ²³ všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴ jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. ²⁵ Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶ Svou spravedlnost prokázal i v nyníšním čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.““

PO 21. února – RŮZNÉ DRUHY OBĚTÍ

Ef 3:14-19 „¹⁴ Proto klekám na kolena před Otcem, ¹⁵ od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, ¹⁶ aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil „vnitřní člověk“ ¹⁷ a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce ¹⁸ mohli spolu se všemi bratry pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: ¹⁹ poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.““

Fp 2:5-8 „⁵ Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶ Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷ nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸ se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.““

J 6:35.48 „³⁵ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. ... ⁴⁸ Já jsem chléb života.““

Iz 53:5 „⁵ Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvy máme uzdravení.““

Ř 5:1 „¹ Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.““

Ef 2:14 „¹⁴ V něm je náš pokoj, on dvojitě spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil ¹⁵ zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj.““

J 6:51-56 „⁵¹ Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ ⁵² Židé se mezi sebou přeli: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ ⁵³ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ ⁵⁴ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. ⁵⁵ Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. ⁵⁶ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.““

Žd 6:1.2 „¹ Proto nezůstáváme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujeme k dospělosti. Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha, ² k učení o křtu a vzkládání rukou, o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu.““

Žd 9:27.28 „²⁷ A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸ tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spasení těm, kdo ho očekávají.““

Žd 10:25-27 „²⁵ Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův. ²⁶ Jestliže svévoleně hřešíme i potom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy, ²⁷ ale jen s hrozným soudem a, žárem ohně, který stráví Boží odpůrce.““

Da 7:9-28 „⁹ Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰ Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹ Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabit, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹² Zbylým zvířatům odňali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času. ¹³ Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴ A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“ ¹⁵ Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou. ¹⁶ Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci: ¹⁷ „Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. ¹⁸ Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.“ ¹⁹ Chtěl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama, ²⁰ i o deseti rozřích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní. ²¹ Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²² až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ²³ Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrť. ²⁴ A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sedasíť tři krále. ²⁵ Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času, ²⁶ avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷ Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ ²⁸ Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhroutil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Mt 22:1-14 „¹ A Ježíš k nim znovu mluvil v podobnostech: ² „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³ Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴ Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶ Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷ Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸ Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni: ⁹ jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovnicí. ¹¹ Když král vstoupil mezi stolovnicí, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹² Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³ Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

¹⁸Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a vykoná smírcí obřady za něj. Vezme trochu krve z býčka a krve z kozla a potře rohy oltáře dokola. ¹⁹Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve. Tak jej očistí od nečistot Izraelců a posvěti ho. ²⁰Když dokončí smírcí obřady za svatyni, za stan setkávání a za oltář, přivede živého kozla. ²¹Aron vloží obě ruce na hlavu živého kozla. Vyzná nad ním všechny nepravosti Izraelců a všechna jejich přestoupení se všemi jejich hříchy a vloží je na hlavu kozla; pak ho dá připraveným mužem vyhnat do pouště. ²²Kozel na sobě ponese všechny jejich nepravosti do odlehle země. Toho kozla vyžene na poušť.“

Ex 25:9 „Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazují jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů.“

Žd 8:5 „Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zříditi stánek: „Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.““

Lv 16:29-31 „²⁹To bude pro vás provždy platné nařízení. Desátého dne sedmého měsíce se budete pokořovat a nebudete vykonávat žádnou práci, ani domorodec ani ten, kdo mezi vámi přebývá jako host. ³⁰V tento den za vás vykoná smírcí obřady a očistí vás ode všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti. ³¹Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočínutí. Budete se pokořovat. To je provždy platné nařízení.“

Lv 23:27-32 „²⁷Desátého dne téhož sedmého měsíce bude den smíření. Budete mít bohoslužebné shromáždění; budete se pokořovat a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. ²⁸Toho dne nebudete konat žádnou práci. Je to den smíření, kdy se za vás budou konat smírcí obřady před Hospodinem, vaším Bohem. ²⁹Kdo se toho dne nebude pokořovat, bude vyobcován ze svého lidu. ³⁰Kdyby někdo konal toho dne nějakou práci, vyhubím ho ze společenství jeho lidu. ³¹Nebudete vykonávat žádnou práci! To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. ³²Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočínutí; budete se pokořovat od večera devátého dne toho měsíce, od jednoho večera do druhého budete zachovávat svůj den odpočinku.““

ČT 24. února – SOUD A BOŽÍ CHARAKTER

Ř 3:21-26 „²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. ²³Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.“

Ř 1:16.17 „¹⁶Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. ¹⁷Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.““

Ř 5:8 „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“

Sk 2:38 „Petr jim odpověděl: „Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.““

Sk 5:31 „Ježíše, toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů.“

Žd 8:10-12 „¹⁰A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹Pak už nebude učit druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: „Poznej Pána,“ protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až po největšího. ¹²Slitují se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevpomenou.“

Ez 36:25-27 „²⁵Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. ²⁶A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. ²⁷Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje rády a jednat podle nich.“

Žd 2:1-4 „¹Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem. ²Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty, ³jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První je zvěstoval sám Pán, a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám; ⁴Bůh potvrzoval jejich svědectví znameními, divy i rozličnými projevy své moci a rozdělením Ducha svatého podle své vůle.“

Lv 4:1-35 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Mluv k Izraelcům: Když se někdo neúmyslně prohřeší proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčím, co se dělat nesmí, a dopustí se něčeho proti něterému z nich, pak platí: ³Jestliže se prohřeší pomazaný kněz a uvalí tím vinu na lid, ať přivede Hospodinu za svůj hřích, jehož se dopustil, mladého býčka bez vady k oběti za hřích. ⁴Dovede býčka ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina, vloží ruku na hlavu býčka a porazí jej před Hospodinem. ⁵Pak vezme pomazaný kněz trochu krve z býčka a přinese ji ke stanu setkávání. ⁶Kněz namočí prst v krvi a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem na oponu svatyně. ⁷Trochou krve potře kněz též rohy oltáře pro pálení kadidla z vonných látek před Hospodinem, oltáře, který je ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev toho býčka pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání. ⁸Všechn tuk z býčka obětovaného za hřích z něho odstraní, tuk pokrývající vnitřnosti i všechn tuk, který je na vnitřnostech, ⁹dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami, ¹⁰jak to bývá odstraňováno z býka pro hod oběti pokojné. Kněz to na oltáři pro zápalné oběti obrátí v obětní dým. ¹¹Kůži z býčka a všechno maso z něho včetně hlavy a hmtů i vnitřnosti a výměty, ¹²celý zbytek býčka vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel z tuku, a na dříví jej spálí ohněm; kam se sype popel z tuku, tam bude spálen. ¹³Jestliže se celá izraelská pospolitost neúmyslně něčeho dopustí a zůstane shromáždění skryto, že se dopustili proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, přece se provinili. ¹⁴Když vyjde najevo hřích, kterého se dopustili proti příkazu, přivede shromáždění mladého býčka k oběti za hřích a dovedou jej před stan setkávání. ¹⁵Starší pospolitosti vloží před Hospodinem ruce na hlavu býčka a porazí jej před Hospodinem. ¹⁶Pak přinese pomazaný kněz trochu krve z býčka ke stanu setkávání. ¹⁷Kněz namočí v krvi prst a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem na oponu. ¹⁸Trochou krve potře též rohy oltáře, který je před Hospodinem ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání. ¹⁹Všechn tuk z něho odstraní a na oltáři jej obrátí v obětní dým. ²⁰Naloží s byčkem obětovaným za hřích, stejně s ním naloží. Kněz za ně vykoná smírcí obřady, a bude jim odpuštěno. ²¹Býčka vynese ven za tábor a spálí jej stejně, jako spálil předešlého býčka. To bude oběť za hřích shromáždění. ²²Prohřeší-li se předák a dopustí se neúmyslně proti kterémukoli příkazu Hospodina, svého Boha, něčeho, co se dělat nesmí, provinil se. ²³Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchů, přivede jako dar kozla, samce bez vady. ²⁴Vloží ruku na hlavu kozla a porazí ho na místě, kde se poráží dobytek pro zápalnou oběť před Hospodinem. To bude oběť za hřích. ²⁵Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; ostatní krev vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti. ²⁶Všechn tuk na oltáři obrátí v obětní dým jako tuk z hodu oběti pokojné. Pro jeho hřích vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno. ²⁷Jestliže se neúmyslně prohřeší někdo z lidu země a dopustí se proti něterému příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, provinil se. ²⁸Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchů, přivede jako svůj dar kozu, samici bez vady, za hřích, kterého se dopustil. ²⁹Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí oběť za hřích na místě pro zápalné oběti. ³⁰Pak vezme kněz trochu krve na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře. ³¹Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z hodu oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým, v libou vůni pro Hospodina. Kněz za něho vykoná smírcí obřady, a bude mu odpuštěno. ³²Jestliže přivede jako dar k oběti za hřích jehně, přivede samičku bez vady. ³³Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí je v oběť za hřích na místě, kde se poráží dobytek pro zápalné oběti. ³⁴Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře. ³⁵Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z beránka pro hod oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť pro Hospodina. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno.“

Lv 5:1-13 „¹Prohřeší-li se někdo tím, že slyšel vyslovit kletbu a byl toho svědkem, ať už to viděl nebo se o tom dozvěděl, jestliže to neoznámí, ponese svou vinu. ²Anebo když se někdo dotkne čehokoli nečistého, buď zdechliny nečistého divokého zvířete nebo zdechliny nečistého domácího zvířete nebo zdechliny nečisté drobné havěti, i když mu to nebylo známo, je nečistý a provinil se. ³Anebo když se někdo dotkne lidské nečistoty, jakékoli nečistoty, již se může znečistit, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, provinil se. ⁴Anebo když někdo nerozvázně pronese přísahu, že udělá něco zlého nebo dobrého, všim, k čemu se člověk přísahou nerozvázně zavázal, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, každou jednotlivost se provinil. ⁵Když se tedy čímkoli z toho provinil, ať vyzná, čím se prohřešil, ⁶a přivede Hospodinu jako pokutu za prohřešek, jehož se dopustil, samici z bravy, ovci nebo kozu, v oběť za hřích. Pro jeho hřích vykoná za něho kněz smírcí obřady. ⁷Jestliže není v jeho možnostech obětovat beránka nebo kůzle, přinese Hospodinu jako pokutu za svůj prohřešek dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k oběti za hřích, druhé k oběti zápalné. ⁸Donese je knězi. Ten bude nejprve obětovat to, které je určeno k oběti za hřích. Zespodu mu nehtem natrhne hlavu, ale neodtrhne ji. ⁹Trochu krve oběti za hřích stříkne na stěnu oltáře a zbytek krve nechá vykapat ke spodku oltáře. To bude oběť za hřích.“

¹⁰To druhé připraví podle řádu zápalné oběti. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno. ¹¹Jestliže není s to dát ani dvě hrdlíčky nebo dvě houlabata, přinese ten, kdo zhrěšil, jako dar desetinu éfy bílé mouky v obět za hřích; nepoleje ji olejem a nedá na ni kadidlo, protože to je obět za hřích. ¹²Donese ji kněz a kněz z ní vezme plnou hrst na připomínku a na oltáři ji obrátí v obětní dým jako ohnivé oběti Hospodinovy. To bude obět za hřích. ¹³Pro hřích, jehož se čímkoli z toho dopustil, vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno; zbytek oběti bude patřit knězi jako při oběti předavné. “

Lv 17:11 „V krvi je život těla. Já jsem vám ji určil na oltář k vykonávání smírcích obřadů za vaše životy. Je to krev; pro život, který je v ní, se získává smíření.“

Mt 26:28 „Neboť toto jest má krev, která zpečetí smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.“

Žd 9:14 „Čím více krev Kristova očistí naša svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou obět Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Lv 5:14-26 „¹⁴Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ¹⁵„Jestliže se někdo těžce zpronevěří tím, že se neúmyslně prohřeší proti svatým věcem Hospodinovým, jako pokutu přivede Hospodinu z bravu berana bez vady, jehož cenu stanovíš v šekelech stříbra podle váhy určené svatyni, jako obět za vinu. ¹⁶Nahradí také, čím se proti svatým věcem prohřešil, a přidá nad to pětinu. Dá to knězi a kněz za něho oběti berana za vinu vykoná smírcí obřady, a bude mu odpuštěno. ¹⁷Jestliže se někdo prohřeší a dopustí se něčeho proti kterémukoli Hospodinovu příkazu, co se dělat nesmí, aniž to věděl, provinil se a pone-se následky své nepravosti. ¹⁸Přivede ke knězi z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš, jako obět za vinu. Za neúmyslný přestupek, jehož se dopustil, aniž věděl, vykoná za něho kněz smírcí obřady, a bude mu odpuštěno. ¹⁹To bude obět za vinu. Jistěže se provinil proti Hospodinu.“ ²⁰Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ²¹„Prohřeší-li se někdo a těžce se zpronevěří Hospodinu tím, že zapře svému bližnímu věc, kterou měl v úschově, ať svěřenou či zabavenou, nebo svého bližního vydírá ²²nebo najde ztracenou věc a krivopřísežně to zapře, ať se člověk dopustí kterékoli z těch věcí, zhrěší. ²³Jestliže se tedy prohřešil a provinil, navrátí, co násilně zabavil nebo co uchvátil vydíráním nebo co mu bylo svěřeno do úschovy, anebo ztracenou věc, kterou našel, ²⁴anebo cokoli, o čem krivě přísahal. Plně to nahradí a nad to přidá pětinu. Dá to tomu, čí to je, v den své oběti za vinu. ²⁵Jako pokutu přivede Hospodinu z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš; přivede jej ke knězi jako obět za vinu. ²⁶Kněz za něho vykoná před Hospodinem smírcí obřady, a bude mu odpuštěno všechno, čeho se dopustil a čím se provinil.““

Lv 6:1-7 „Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Příkaz Áronovi a jeho synům: Toto je řád zápalné oběti: Zápalná obět bude na ohništi na oltáři po celou noc až do rána a oheň na oltáři bude stále udržován. ³Kněz si obleče lněný šat a na tělo si obleče lněné spodky. Vybere popel z tuku zápalné oběti strávené ohněm na oltáři a vysype jej vedle oltáře. ⁴Pak si svleče roucho, obleče si jiné a vynese popel z tuku ven za tábor na čisté místo. ⁵Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout. Kněz jím bude každé ráno zapalovat dříví, narovná na něm zápalnou obět a obrátí na něm tuk z pokojných obět v obětní dým. ⁶Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout. ⁷Toto je řád předavné oběti: Áronovi ji přinesou před Hospodina k přední straně oltáře.“

ÚT 22. února – JEŽÍŠ – DOKONALÁ OBĚŤ

Žd 7:26-28 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷který nemusí jako dřívější veleknězi denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 10:9-12 „⁹Potom však řekne: „Zde jsem, abych konal tvou vůli.“ Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo. ¹¹Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. ¹²Kristus však přinesl za hříchy jedinou obět, navěky ušedl po pravici Boží.“

Žd 7:23-25 „²³A dále: Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale. ²⁴Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. ²⁵Proto přináší dokonalé spasení lidu, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“

Žd 9:25 „Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně.“

Žd 9:9 „To bylo podobnostím pro nynější čas, neboť dary a oběti, které se tam přinášely, nemohly dokonale očistit svědomí toho, kdo je obětuje.“

Žd 10:1-10 „¹V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ²Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očistěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³Ale těmito obětmi se hříchy naopak každoročně připomínají, ⁴neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit. ⁵Proto Kristus říká, když přichází na svět: „Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. ⁶V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení.“ Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno. ⁸Předně říká: „Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení“ – totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. ⁹Potom však řekne: „Zde jsem, abych konal tvou vůli.“ Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.“

Žd 10:11-14 „¹¹Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. ¹²Kristus však přinesl za hříchy jedinou obět, navěky ušedl po pravici Boží ¹³a hledí vsříct tomu, „až mu budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu.“ ¹⁴Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“

Žd 9:26 „Jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích.“

Žd 10:19-23 „¹⁹Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvážit vejít do svatyně ²⁰cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. ²¹Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, ²²přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. ²³Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

1Pt 2:9 „Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

Žd 12:1-4 „¹Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítež i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízel, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto ušedl po pravici Božího trůnu. ³Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápas s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

Žd 13:12-13 „¹²Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví. ¹³Vyjďeme tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu.“

ST 23. února – KRÍŽ A CENA ODPUŠTĚNÍ

Žd 9:22-28 „²²Podle zákona se skoro vše očisťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. ²³To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očisťovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí. ²⁴Vždyť Kristus nevesel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vesel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tváří. ²⁵Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; ²⁶jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. ²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.“

Ž 97:2 „Obлак a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu.“

Ex 34:6-7 „⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zavola: „Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.““

Nu 14:17-19 „¹⁷Nuže, nechť se prosím vyvýší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Rekl jsi: ¹⁸Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení. ¹⁹Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem.““

Lv 16:15-22 „¹⁵Pak porazí kozla, obět za hřích lidu, a vnese jeho krev dovnitř za oponu. S jeho krví naloží stejně jako s krví býka; stříkne ji na příkrov a před příkrov. ¹⁶Tak vykoná smírcí obřady za svatyni pro nečistotu Izraelců, pro jejich přestoupení a všechny jejich hříchy. Stejně bude postupovat při stanu setkávání, který stojí u nich, uprostřed jejich nečistot. ¹⁷Nikdo z lidí nesmí být ve stanu setkávání, když vejde do svatyně k vykonávání smírcích obřadů, dokud nevyjde. Tam vykoná smírcí obřady za sebe i za svůj dům a za celé izraelské shromáždění.“

